

Nr 714

Av herrar **Fröding** och **Anderson** i Sundsvall, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition nr 168, med förslag till lag om ändring i byggnadslagen den 30 juni 1947 (nr 385) samt till byggnadsstadga.*

Enligt gällande bestämmelser skall grundkarta till stadsplan upprättas av person, som äger behörighet att inneha befattning som mättningsman i stad.

I nu framlagt förslag till byggnadsstadga har nämnda villkor slopats.

Det kan emellertid starkt ifrågasättas, om det inte finns bärande skäl att bibehålla kompetenskravet. Det är möjligt att göra en skrivbordsbedömning av ett planförslags kvalité, men det går inte att inomhus kontrollera en grundkarta. Om den är bristfällig kan hela stadsplanen förfuskas och felen märks inte, förrän planen skall förverkligas, såvida man inte vill kosta på särskilda, omständliga kontrollmätningar på marken. Inte minst för kommunerna framstår det därför som önskvärt, att man har kvar den kvalitetsgaranti, som ligger i kompetenskravet för grundkarteförfattare.

Vid tomtindelning skall i princip de markägare, vilkas rätt kan beröras av ett tomtindelningsförslag, beredas tillfälle att såsom sakägare få ta del av förslaget.

Enligt gällande bestämmelser har »av förslaget berörda markägare» tillagts sådan sakägareställning, varvid åt rättstillämpningen överlåtits att närmare precisera vilka personer, som är »berörda».

Det nu framlagda förslaget till byggnadsstadga har entydigt definierat sakägaregruppen såsom »samtliga ägare av mark inom kvarteret».

Vid det såsom normerande tydiligen tänkta fallet, att hela kvarteret är föremål för tomtindelning, föreligger ingen skillnad mellan de olika sakägaredefinitionerna. Skillnaden blir emellertid väsentlig, då fråga är om ändring av tomtindelning. Sådana ändringar är ofta bagatellartade, t. ex. det mycket vanliga fallet, att trafikhänsyn framtvingat en avfasning av ett tidigare spetsigt kvartershorn. Det är uppenbarligen obilligt att låta folk ta ledigt från sitt arbete blott för att konstatera, att de absolut inte har något intresse att bevaka vid tomtindelningsärendet. En onödigtvis utsträckt kallelseplikt synes ej heller rimma med grundtanken att förenkla byggnadslagstiftningen. Ärenden, som avser ändring av gällande tomtindelning, synes rätteligen höra hemma i samma kategori, som behandlas i 17 §

5 mom. av det framlagda förslaget och alltså behandlas på samma sätt som ändringar i utställt tomtindelingsförslag. Härvid undvikes ovan påtalade olägenheter.

Med stöd av det anförda föreslås,

att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa, att 15 och 34 §§ i det nu framlagda förslaget till byggnadsstadga måtte erhålla följande ändrade lydelse.

15 §.

Förslag till — — — förslaget (grundkarta).

I särskild — — — beröras av denna. Förteckningen och grundkartan skola vara upprättade av person med behörighet att vara mättningsman i stad. Där i orten — — — behörighet.

Har fråga — — — av frågan.

34 §.

1 mom. Förslag — — — av dess särskilda sidor. Vid förslaget skall vara fogad förteckning över berörda markägare.

Vid förslagets — — — i frågan.

2 mom. Förslag — — — ej tillämpas.

Om utställande — — — införs.

Vidtages ändring av fastställd tomtindelning eller i förslag till tomtindelning, som varit utställt till granskning, skall stadgandet i 17 § 5 mom. äga motsvarande tillämpning.

3 mom. Sedan byggnadsnämnden — — — till länsstyrelsen.

Då länsstyrelsen — — — laga kraft.

4 mom. Vad — — — jämväl upphävande av sådan indelning.

Stockholm den 10 november 1959

Nils G. Fröding

John R. Anderson